

отъ краката на човѣка нѣма. Като се отрѣжатъ краката му, той прѣдставлява ꙗзгрозно нѣщо трущѣ. Караката сж нѣщо цѣнно въ Божествения животъ. И за да се балансиратъ силитѣ въ човѣка, Богъ е създалъ ржцетѣ. Нѣкой казва: не зная де е Господъ. Казвамъ му: дигни дѣсната си ржка нагорѣ, и тя ще ти покаже накъдѣ е Господъ. Ако и тогава не знаешъ накъдѣ е Господъ, дигни и лѣвата си ржка нагорѣ, тѣ ще ти покаже. Пъкъ ако и тогава не знаешъ, дигни и двѣтѣ си ржцѣ нагорѣ, тѣ ще ти покажатъ накъдѣ е Господъ. Щомъ дигнешъ ржцѣтѣ си нагорѣ, ти вече си въ връзка съ слънцето, съ онзи вѣликъ свѣтъ. Дали ти познавашъ Бога или не, дали Го съзнавашъ или не, то е другъ въпросъ, но Богъ отъ себе си не може да се отрече, Той всѣкога ще те подържа. Богъ казва: „Дали това малко дѣте ме познава, или не, това нищо не значи. Той е много благъ, казва: „Поспи още малко!“ Така постживатъ и майкитѣ, които иматъ малки дѣца. Отиватъ при тѣхъ, погледнатъ ги, погалятъ ги, казватъ; поспете си още малко, мойтѣ дѣца! Спете хубаво, за да си починете, че като се събудите, велика работа има прѣдъ васъ. Туй е красивото въ свѣта! Тѣй трѣбва да разглеждаме реалниятъ животъ. Нѣкой пжтъ ние употрѣбяваме методи, чрѣзъ които сплашваме хората, казваме: ти ще отидешъ въ ада. Или когато искаме да окуражимъ нѣкого, ние казваме: ти ще отидешъ въ рай. Това е подкупъ. Ако райтъ може да ме подкупи съ своята външность, това не е рай. Турцитѣ си прѣдставляватъ рай като една голѣма планина отъ оризъ, варенъ съ захаръ и отгорѣ полѣнъ съ маслице. Седне турчинтъ прѣдъ тази